

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4778/2025
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владислава Милићевић, Весне Мاستиловић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прља, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., ради исплате закупнине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6318/19 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6318/19 од 06.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6318/19 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12009/18 од 16.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезу тужени да јој солидарно плате износ од 4.533,40 динара на име непрофитне закупнине за фебруар 2018. године, са законском затезном каматом од 01.02.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле да се обавезу тужени да јој накнаде трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 6318/19 од 06.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због новог тумачења члана 321. Закона о облигационим односима, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку,

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер није потребно размотри правна

питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права. Ово из разлога што су у конкретном случају нижестепени судови одлуку о одбијању тужбеног захтева за исплату дуга по основу закупнине донели при чињеничном утврђењу да су тужени исплатили тужиљи закупнину за фебруар 2018. године коју потражује тужбом, а тужиља наводима ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа, што није дозвољен ревизијски разлог.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба ради исплате дуга поднета је 20.07.2018 године. Вредност предмета спора је 4.533,40 динара и поступак је вођен по правилима парнице у спору мале вредности.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према цитираном члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиље није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**